

[Transcript] Genstart / Grønlands stemme

Så siger vi tak til overføren, og så kan vi gå videre til fru Akki, hva' til da, høyt dam.
Rysfællesskabsdebat.
Og rettlig sikkert bund.
Rysfællesskabet rammer mange år.
Først er der forvirring af sproger i ansigtet på Danmarks Folkevalgte.
Uffe, grundlågen må lille løge.
Det er næst forundring.
Rysfællesskab.
Nå mindet.
Attiusat.
Renner fællesskabet rettlig ender bort.
Enkelte bliver meget irriteret.
Og ingen i salen forstår, hvad der bliver sagt.
Så vil jeg endnu engang opfordre til, at det oplies i talen på dansk.
I 7 minutter taler det grønlandske Folketingsmædlem Agimatilda Høydam fra Folketingets talerstol på sit modersmål grønlandske.
Noget, som flere Folketingsmædlemmer synes, er stærkt prokærende.
Okay, så vil jeg sige, at jeg vil ikke være statistisk i det, der foregår, hvor det er bare fordi, jeg skal bruge til grønlandske medier, så jeg afstår for andre spørgsmål.
Men hvorfor sætter en 7 minutter lang tale på grønlandske føelserne i brand?
Genstart handler i dag om, hvorfor det sprog, du taler, dit modersmål betyder noget.
Mit navn er Anna Ingrish.
Agimatilda, når du tænker på Danmark og Grønland, hvad tænker du så på?
Jeg tænker på vores relation. Jeg tænker på vores kolonihistorie.
Jeg tænker på, hvilket konsekvenser det har fået for specielt Grønland i det, der jeg kommer fra.
Men jeg tænker også på, hvilket effekt det har haft på landet som Danmark, som har haft koloniergang.
Agimatilda Høderm er medlem af Folketinget fra partiet Siomut, der ofte beskriver som Socialdemokratiet' søsterparti.
Hun er grønlandske med danske aner og taler selv både grønlandske og danske.
Vil du ikke prøve at forklare, hvor forskellige grønlandske er fra dansk?
Altså, måske kan du gøre det ved at sige forskningen på, hvordan du vil presentere dig selv?
Ja, den nærmeste måde, jeg har kunne forklare det på, hvis man har set stav og os.
Så joder fra stav og os det, som vi snakker. Vi snakker grammatisk omvendt fra det danske.
Så for eksempel vil jeg sige på dansk, hej, mit navn er Agimatilda.
Men på Grønlandske vil jeg sige, endnu hvor jeg er gemig af til Rarbo.
Direkte oversat vil det jo være, godt liv, Agimatilda, mit navn er.
Okay. Ja, det lyder jo supermærkeligt, når man så oversætter det over og for over.
Men betydningen er jo bare, hej, mit navn er Agimatilda.
Så hvis vi har det imente, hvor vanskeligt er det så, at lære Grønlandske, hvis du taler dansk eller omvendt for den sags skyld?
Jamen det er jo fundamentalt så forskelligt, at det er faktisk fra den ene ende af spektrummet til den anden.
Så det kan godt være udfordrende, når man er opvokset med det ene sprog først, og skal lære at

tænke helt grammatisk anderledes.

Så jeg er den store udfordring for mange.

En af de første gange, Agimatilda for alvor forbinder sproget med uratfærdighed af en dag i 7. klasse.

Vi skulle have matematikundervisning.

Og jeg husker meget klart, at læren først kom ind i klasseværelset og begyndte at snakke om nogle personlige ting.

Blandt andet.

Jamen jeg har jo boet i Grønland i 19, snart 20 år.

Jeg kender det Grønlandske samfund, og jeg er bare så god til Grønlandske forhold og så videre og så videre.

Så begynder undervisningen langsomt, at det kommer i gang, vi skal lære matematik, og det bliver skrevet på tavlen.

Og så begynder underviseren jo at pege på nogle enkelte elever og spørg, og hvad betyder det så? Hvad er det, og kan du forklare det?

Der er jo mange eleverne, der bliver peget på, der ikke helt kan svare.

Og at regner skal have usikkerhed mod det være, begynder sådan en joke lidt med tingene, begynder at grine lidt for sig selv, og kigger på hinanden og fniser.

Men på et eller andet tidspunkt, så er det som om, at læren fik nok at bare bankede hårdt i bordet, når man kunne bare høre den der dunk, og så siger han jo til en af de der elever, hvorfor fanden kan du ikke bare sige det på dansk?

Du har gået i skole i syv år, hvorfor fanden kan du ikke bare formulere dig ordentligt på dansk? Og det er jo super ubehageligt som elev også.

Og man kan sige, at en af de instinkter, jeg personligt har, når der sker noget ubehageligt, og man står i sådan en fight og flight, det er jo, at jeg kommer ind i sådan en fight mode.

Men så rejser jeg jo op, og så parer jeg på læren, og så siger jeg, hvorfor fanden kan du så ikke bare undervise?

På Grønland, du har lige stået og bladet med, at du har boet i Grønland i 19-20 år.

Det er matematik, det er ikke engang dansk undervisning.

Og han blev også så restende på mig, at det endte med, at jeg skulle op til Raktøren, indtil at mine forældre kom og skulle diskutere med Raktøren over det.

Hvordan sætter den der oplevelse så i dig?

Det er jo tydeligvis noget, der har sat så, fordi jeg kan huske præcis den meget detaljerede episode, sådan meget filmagtigt end i mit hoved.

Det er jo noget, der altid har sånne badet præ i vores samfund.

Det lå jo altid lidt i luften, som en eller anden tygt dyne over samfundet.

Det er dermed, at du skal kunne danske, og du er ikke god nok, hvis ikke du kan danske.

Du er jo Grønlandsket at give mig til at have danske aner og taler begge språk.

Hvad betyder det for dig, at du har indblik i begge dele?

Det betyder, at jeg meget lettere kan se, hvor uligheden er.

Fordi jeg både har en Grønlandsk familie og en Dansk familie, og for mig har det været tydeligt, at den måde min Grønlandske familie blev behandlet, på høj altid været anderledes end hvordan min Danske familie blev behandlet.

Men for mig har de jo altid været lige værdige, ikke?
Altså de er jo lige intelligente og lige kærlige og lige gode,
men det var ikke sådan, at de fik de samme muligheder og samme udgangspunkt i livet.
En af mine familiemedlemmer, som har altid været super intelligent,
hun kommer fra en meget traditionel Grønlandsk fangersamfundsfamilie,
og allerede fra det, hun var to år måske, hun nærmest læst Grønlandsk,
hun var nærmest selvlært, og hun var super skarp på logik og matematik,
men da hun kom på folkeskolen, så havde hun bare lige vilkår og lige muligheder,
fordi hun netop ikke kom fra en dansktalende familie.
Så meget hurtigt blev hun set på, som uintelligent og dum,
og kunne ikke finde ud af, at formulere sig,
og når man bliver ved med at høre så noget, så begynder man jo tro på det.
Hade det konsekvenser for hende, at hun på en eller anden måde følte,
og måske også kom bagud på en, fordi hun ikke kunne til dansk.
Det var meget tydeligt, hun plejer at sige, at jeg duede jo ikke til noget,
men kunne ikke bruge mig til noget i samfundet.
Så det bedste jeg kunne blive, det var måske at blive mor, hvor jeg tænkte det.
Altså sådan en som dig kunne ellers have blevet astrofysiker, hvis du havde haft mulighed.
Altså forstår mig ret, ikke?
Rigtig ser min upp.
Man mutter bare.
Sådan lyder undervisningen på Grønlands enskole godt på.
Grønlands brugnevn har tidligere anslået, at omkring halvdelen af befolkningen primært taler
Grønlandsk,
og kun har et meget begrænset dansk.
Der har været Grønlands prøv til at lukke dig.
Mens et mindre tal på 10% slet ikke taler Grønlandsk, men udlukkende dansk.
Hvor opdelt oplever du Grønland er mellem de rent dansk talene,
og de, der kun taler Grønlandsk?
Det er desværre mere opdelt, end den vil jeg, hvad jeg selv vil have ønsket.
Det ses også meget som om, at der kommer et slags form for dansk parallellsamfund i Grønland,
hvor lige så snart der kommer tilflytter til Grønland,
så kommer man ind i sådan en lille klikke.
Man bliver tilkaldt til de samme baby showers,
og man har et arbejde, og så tager man til sådan en bar, der hedder Dadis,
og så sidder man bare der og drikker sin øl, kommer hjem,
og lige så snart danskerne går hjem, så kommer Grønlanderne ind,
og skal begynde at drikke deres fyrfædes øl, total separat fra hinanden.
Der er jo ingen integration mellem samfundene.
Altså mig og min forlåget, vi plejer, at det er joke lidt med,
med et smil på læben, at sige, dansker i Danmark er nogle af de dejligste mennesker,
man kan møde hele verden, men dansker i Grønland kan være makt fuldkomne.
Og det siger vi, fordi vi kan se meget generaliseret,
at på grund af, at man har det system, man har,

[Transcript] Genstart / Grønlands stemme

og man får nogle ekstra privilegier ved at være dansk i et samfund, hvor danskheten bliver vigtet højere end noget som heller standet i samfundet, fordi man er tidligere koloniseret, så er det som om, at man ubevist ender med at leve for meget ind i det, og man kan ikke længere se den skade, det så også gør på dem, der så ikke er danske nok, og det kan fremkomme i de mest basale ting.

Så sidder man som 10 Grønlander sammen og måske i spiser, så kommer der én dansk, og hvis man fortsætter med at snakke i Grønland sammen, så bliver danskeren sur, rober, banker i bordet at sige iskæstal dansk, fordi jeg kan ikke forstå, hvad I siger, og så kan man ikke en gang længere i sin frukkers pausesnakke, hvad man har lyst til. Så det er sådan nogle...

Er det en rigtig situation, eller?

Det er en rigtig situation.

Karrikeret, okay.

Det er karrikeret.

Den undertrykkelse i sproget, som du oplever, skaber denne også frustration og vrede mod dem, der bor i Grønland, og kun taler dansk.

Altså de personer, som bare har lyst til at sige, lever deres liv helt normalt i nu går rundt omkring i Grønland, men ikke kan tale det grønlandske.

Altså helt sikkert.

Der var jo en periode i Grønland, hvor du kunne ikke blive til noget som helst ved det grønlandske sprog.

Så en del for ældre begyndte, selvom de selv var dårlig til dansk, kun at snakke dansk til deres barn.

Og det betyder jo så, at vi har rigtig mange grønlænder nu, der har mistet deres sprog.

Det har selvfølgelig også store, kan man kalde det, AR i sjælden på mange af dem, netop fordi de så møder måske nogen, der føler sig svigtet af samfundet, fordi de ikke kunne dansk.

Og omvendt så kommer du og så føler de, at du har ikke respekteret vores sprog, og alligevel klarer du dig godt, det gør jeg ikke.

Og så kan man i det møde, se samme folkefærd i to forskellige kategorier, der i virkeligheden bærer på den samme travme, men har svært med at møde sin midt på grund af sprodet.

Agim Matilda Højdam står ikke alene i sin kamp for det grønlandske sprog og identitet.

Hun er en del af en større bevægelse.

Det er jo en revolutionerende bølge, hvis du spørger mig.

[Transcript] Genstart / Grønlands stemme

Når en underprivilegerede gruppe i samfundet siger, nu er det nok.
Vi har jo set den her bølge kommet før.
Den første bølge ramte jo i omkring halvfjærserne,
hvor det var, at man gennem musik og kunst og sang
begyndte at udtrykke sig om samfundetilstand på en måde,
hvor man også var kritisk over for den politiske struktur.
Det resulterede jo bl.a. direkte af,
at man skabte partier for første gang i Grønland,
og man frem til 1999 fikk hjemmesdyre af samme årsag.
Så vil jeg udtrykke mine ønsker for Grønland,
og det Grønlandske hjemmesdyre.
Og det var endnu en gang råbet om, at man skal have ret til
selvidentitet og ret til eget språk.
Folk var jo fuldstændig redseslæn for,
at en musikgruppe, der hed Sume, begyndte at snakke
og synge på Grønlandske.
Folk var jo virkelig bange, fordi hvad kunne da ikke ske dem?
Altså det var jo den tilstand, der skete dengang.
Den bølge, der er der nu, altså den revolution,
som du kalder det, du ser nu,
hvordan kan man høre det i musikken,
og se det på de unge ren fysisk?
Altså direkte så kan jeg komme i tank om,
lige mens vi snakker fem nye sange,
der lige har udkommer på Grønlandske.
Hvor man kritiserer de ulige makforholde,
der også er mellem risfællesskabet,
hvor man råber op om de børn, der er blevet eksperimenteret,
med de kvinder, der er blevet lagt spiralt på,
og hvilket konsekvenser det har for os i dag.
Man har begyndt at genfindere sine gamle traditioner.
Folk har begyndt at få hånd- og ansigstitueringer
tilbage i vores gamle inuit kultur.
Folk bruger langt mere, at det Grønlandskespråge er et muligt regi.
Når man snakker med folk til kaffe, mik og alt muligt andet,
så kan man godt mærke, at der er noget, der ulmer.
Du er jo en del af den her bevægelse,
identificerer dig med det oprør,
den revolution, der er i gang lige nu.
Hvordan har du det?
Så med det risfællesskab,
vi har i dag.
Altså, jeg mener jo, der ikke er et risfællesskab.
Og når jeg siger det, så siger jeg det,

fordi, at i følge Grønland, så er Danmark en enhedstat.
Og under enhedstaten Danmark er der to lande,
der hedder henholdsvis Grønland og Færøerne,
som Danmark også har højhedsret over.
Den der ulighed kommer jo aldrig nogensinde til at blive lige.
Det kommer aldrig nogensinde til at blive reelt fællesskab,
hvis ikke vi ændrer på det struktur.
Hvad er det, du vil have ændret i, så den struktur,
ser du altså, i Grønland?
Jamen, jeg synes jo, at den eneste måde,
vi kan gøre det her ligeværdigt, så rent strukturelt,
det er ved at sikre os, at Grønland bliver statsstandet.
Grønland har højhedsret over Aderland,
både på den lovgivningsmæssige,
og udøvende og dømmende magt.
Og på den måde, så er der ikke længere sådan,
kan man sige, vetoret fra Danmark af,
til at kunne gøre nogle ting i følge Grønland.
Mit navn er Agimatilda Høydam.
Jeg er nyvalgt i Folketinget på vejene af Siumut, Grønland.
I 2019 bliver Agimatilda valgt ind i Folketinget.
Og jeg er også formand for Grønlands udvalget.
Første gang hun skal tale fra Folketingets talerstod,
er til en åbningstale.
Tak til, godføren.
Og det næste ordfører er fra Agimatilda Høydam.
Det var jo overvældende.
Tak.
Specielt fordi, da jeg kom ind i den sal,
der vestede jeg, at der nok ikke var en eneste,
der ville bakke op om min politik.
Og som helt nyvalgte,
endda jeg kom ind i den sal,
der vestede jeg, at der nok ikke var en eneste,
der ville bakke op om min politik.
Og som helt nyvalgte,
endda jeg kom ind i den sal,
der vestede jeg, at der nok ikke var en eneste,
der ville bakke op om min politik.
Og som helt nyvalgte,
endda jeg kom ind i den sal,
der vestede ikke, at jeg kom ind i den sal,
og som helt nyvalgte,
endda jeg kom ind i den sal,

[Transcript] Genstart / Grønlands stemme

der var nødt til at være øvedrest kritisk overfor den tilgang, som Danmark har haft for Grønland. Overfor de danskere, der måske også har været med til at opbygge den struktur. Er intimiderende. Helt rett systemet. Alle domstolene. Du står der på talerstunder, propperer alle de her uranfærdigheder og dårlige ting, som Danmark har gjort gennem hele historien, og stadig hvad gør. Hvordan bliver den kritik af os modtid? Det var jo blandt andet så husker jeg tydeligt, at Dansk Folkepartis Grønlands ordfør kaldte en meget hadfull tale. Og at der aldrig nogensinde kommer til at være nogen som helst undskyldning fra Dansk side, så længe DF havde noget at skulle have sagt. For hvad er jo det naturlige spørgsmål? Undskyld for hvad? Jeg mener, Grønland og det grønlandske folk gør være lykkelig over, at det var han sejlet ind i Grønland i 1721. Det blev som modtaget af, at nogle fra radikale venstre så tog godt imod den. Jamen, jeg vil godt steppe i med fu-panelig skibere. Jeg er meget begejstret for at få alkehematil der højde damts mod. Og alene det, at for første gang nogle simpelthen bliver anerkendt for det, man siger, så kunne jeg ikke holde tårene tilbage. Det var lidt overvældende. Hvorfor er det så stort overvældende at få denne her ros? Ja, det var jo egentlig et godt spørgsmål. Det ligger jo så meget enden i ens selvtrøjere, at man ikke tror, at man er god nok, hvis ikke man er dansk. Min forventning var jo kun kritik. Har du oplevet i dit liv? Du er kun 26. Ikke fyldt dig god nok, fordi du var grønlandske? Ja. Der var fx en enkelt episode, hvor vi var ude i byen, og vi fæstede her i Danmark under mit studie. Og der var en, der begyndte at snakke rigtig meget om, at grønlander var alkoholiker, og alle har begået hendes sæst og hvad ved jeg? Og jeg tog så den diskussion op med ham. Han kunne godt mærke, at jeg blev mere og mere oprørt. Og så, jeg tror, jeg blev så sur til sidst, at han stoppede op helt med sin argument, da så stidede han lidt på mig, så sagde han, Hvad fanden? Er du en misfarvet sneabed? Så de der ting oplever man jo, selvom man har en hudfarve, der vil danske, så at sige. Der er 60.000 grønlander i ridsfællesskabet. Kan man ikke med nogenlunde god grund mene, at det er en rigtig god kompetanse for den, så får den måske en da meget nødvendigt for den, at de kan tale dansk, hvis de for eksempel skal have opfyldt nogle drømmen, der handler om at studere på universitetet i Danmark, eller bo en overrække i København.

Altså, det er en god ting.
Ja, ja, men jeg er enig. Altså, det er en god ting, at lære flere språk.
Det vi prøver at sige, det er blot, at det skal ikke være sådan, at du kan ingen ting, hvis ikke du kan dansk. Selvfølgelig er det en fordel, at kunne flere språk.
Denne her bevægelse og strømning, som vi ser i Grønland lige nu, og som du en del af, kan man ikke også klædre den for at være ekskluderende.
Altså, uaktet, at der er en grovsom fortid, så er der jo en lang historie mellem de to lande. Der er masser af grønlander, der er gift med danskere, eller danskere, der har boet et op i generationer og føler sig identificere sig lige så meget som grønlander, som danskere.
Altså, der er alle mulige, som denne her bevægelse jo måske kan komme til at ekskludere fra det grønlandske fællesskab.
Ja, sådan ser jeg ikke på det.
Jeg ser faktisk på det, som at det er mere end kluderende.
I det, at uligheden er så stor.
Vi skal jo først sikre os, at der sker mere systematisk lighed.
Fordi i min optik er der ikke nogen, der prøver at skubbe nogen andre ud.
Det handler bare om, at vi bliver nødt til at skabe et mere ligeværdigt samfund, hvor der faktisk også er plads til at være grønlandske.
Der er en forskere, en amerikansk forskere, som har sagt, at når man er vant til at være privilegerede, så kan liestillingen komme til at føle som undertrykkelse, fordi det er anderledes end det, man før i tiden var vant til.
Og så er vi frem ved beledet.
Så siger vi tak til overføren, og så kan vi gå videre til Frug-Arki-Vatilda-Højdamm.
Det er den 12. maj.
Risfællesskabsdebat.
Der er Risfællesskabsdebat i Folketingssalen, og Arki-Vatilda-Højdamm har besluttet sig for kun at tale grønlandske fratalerstolen.
Og rigtig sikker af bund.
Risfællesskaber er mange år.
Det er jo en tanke, der har strejfed mig fra alle første dage, at komme ind i Folketinget.
Men aldrig noget, jeg fik gjort.
Og da vi skulle til at have Risfællesskabsdebat, så havde jeg endnu en gang en dialog med min rådgiverøjers af.
Og endnu en gang skal vi bare sige de samme ting.
Ja, vi har sagt hele tiden, at der ikke findes et Risfællesskab, og der ikke findes den der liestilling.
Men det er som om hver gang vi snakker, så sidder min Folketingsmedlemmens kollega, og bare dernede i salen og gæber og kigger lidt rundt, og nærmest venter på, hvornår er hun færdig.
Fordi de ikke selv har oplevet det på krop og sind.
Altså, når jeg visualiserer, hvordan det ser ud inde i Folketingssalen, så virkede det lidt som om, at der var utifræshed.

Man kunne nærmest fornemme det på folks ansigter.

Det er den et vanskelig dialog, den her.

Jeg ved jo, at overført i Danmark er til at flydende dansk.

Karsten Hønge fra SF siger, at han ikke vil være statist i din tale til de grønlandske medier.

Okay, så vil jeg sige, at jeg vil ikke være statist i det, der foregår,

hvor det er bare fordi, de skal bruge de grønlandske medier, så jeg afstår for andre spørgsmål.

Hvad tænker du om den reaktion?

Min første tanke var jo, hvem er alle dem i Grønland,

der så lytter med til det danske Folketing?

Når vi laver lovgivning om Grønland.

Og de kan ikke forstå, hvilken lovgivning, der bliver snakket om, om deres eget land, er de statister.

Du taler jo om det, jeg gemmer til på en meget sådan rationelt, savlige måde.

Altså, afviser du fuldstændig, at der var en grad af stunt i det her?

Jeg skal være ærlig, jeg blev nødt til, at google, hvad stunt egentlig betyd.

Jeg synes, at det overhovedet er bemærkelsesværdigt, at det behøver at blive til nyhedsværdigt, at snakke et af...

Var der ikke en flige refleksioner over, at det her, det kunne også blive en rigtig kjøskbæsker?

Jeg tror, at jeg havde forventet, at der var nogen, der var også bløblig i et tid.

Men jeg havde også en forventning om, at nogen salen ville tænke, jo, vil vi jo gerne et ridsfællesskab?

Du bliver opfordret flere gange under vejs i din tale til Taldensk?

Så vil jeg nogle gange opfordre til, at det er oplistet talen på dansk.

Hvorfor ved du ikke det?

Fordi det ikke er min opgave at være tolk på samtidig med, at jeg skal være folketingsmedlem.

Men hvorfor er det så vigtigt at fortælle mig, at jeg er der nejer, for at du ønsker at opliste på dansk?

Jeg ringede til lovsekretariatet en uge inden, og så spurte jeg, kan jeg snakke grønlandske ridsfællesskabsdebatten?

Og der blev jeg fortalt om, der var ikke noget i grundloven til Hindra, for der stod bare noget med forretningsordnen.

Så lægest i forretningsordnen, der var ikke noget i forretningsordnen, at lovse til gæld for det.

Så tænker jeg, at det i virkeligheden var op til folketinget selv, at skulle lave den bearbejdelse.

Enhedslisten har stilledsforslag om, efter din tale, at der skal være en tolk fremover, hvis folkevælde som dig ikke ønsker at vælge eller kan tale dansk fra talersund.

Det skal folketingspræcidium til stilling til nu.

Vil det betyde noget for dig og kampen for et ligeværdigt forhold, hvis der kommer tolk på i folketinget?

Det vil være en lettelse, synes jeg.

Selvfølgelig er jeg blevet rigtig god til at snakke dansk, og det blev næmmer.

Men jeg kunne godt mærke, at bare selv den der lille tidspunkt, jeg lige snakker grønlandske, det var som om et ordene kom meget lettere til.

Var det en lettelse for dig at stå deroppe og bare tale dansk?

Det var det.

Tror du, du kommer til at gøre det igen?

[Transcript] Genstart / Grønlands stemme

Det håber jeg. Det er jo lidt op til præcidiyet og uanset, hvad de bestemmer sig for, for det er jo det danske folketing,

synes jeg også, det er danskerne, der skal beslutte, hvad man må og ikke må i folketinget.

Da du står der på folketingestalerstolen og vil gerne give grønlænderne hele dine stemme, hvad er det så, du gerne vil give min stemme til at ændre?

Ja, det er jo der, hvor det er vigtigt at huske, at det handler nemlig om os.

Det handler om at bryde med vores egen opfattelse af, at man ikke er god nok ved bare at være grønlandske.

Jeg ved rigtig, rigtig mange grønlænder, stadig i den dag i dag, er intimideret af dansker, fordi man har oplevet,

at den her overprivilege kan komme og bestemme nogle ting overhovedet på folk, så folk er stadig rigtig sky på en eller anden måde,

og også kunne konfrontere sig selv af nogen, der er verdende danske.

Efter jeg havde holdt den der tale på grønlandske, så fik jeg utalige beskeder fra grønlænder, der skriver, at de havde bare begyndt at græde, da de så det.

Og det var ikke lige så meget kun på grund af indholdet, men bare det, at se, wow, er vores språk god nok til at blive talet der.

Jeg bliver helt rart undskyldt. Det er okay.

Så lige fra første gang, du træder op der på tale og stående i folketinget, så er det ikke nødvendigvis,

fordi du er så meget ude på at ske danskerne ud, men det er lige så meget for at give styrke til grønlænder.

Ja, det handler jo om os. Det handler for mig udlukkende om at give den positive indvirkning på vores folk,

fordi det er jo også en udvikling, vi selv er i gang med.

Tak for besøget at give mig til dig.

Tak gør I lige mod.

Og her slutter dagens genstart.

Bag udsændelsen står Grøn Bak Jensen, Albert Jonatan Nyland, Emma Albeck Højline Fabricius og Søren Elbeck.

Og jeg hedder Anna Ingris.

Gå på opdaleset i alle deres podcast og radioprogrammer.

I appen, det er Lyd.